

ฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมาย

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7256/2567 นางสาว อ.
นางสาว พ.

โจทก์
จำเลย

ป.อ. มาตรา 329

จำเลยโพสต์ข้อความ และแสดงภาพถ่ายของโจทก์ในโปรแกรมประยุกต์เฟสบุ๊ก ย่อมทำให้ผู้ที่รู้จักโจทก์เข้าใจว่าโจทก์เป็นคนโกง เป็นหนี้แล้วไม่ชำระคืน เป็นคนหลอกลวงจึงเป็นการใส่ความโจทก์ต่อบุคคลที่สาม โดยประการที่น่าจะทำให้โจทก์เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น หรือถูกเกลียดชัง หากจำเลยเห็นว่า โจทก์มีเจตนาที่จะไม่ชำระหนี้แก่จำเลย จำเลยควรต้องใช้สิทธิดำเนินคดีแก่โจทก์เพื่อขอให้บังคับโจทก์ชำระหนี้แก่จำเลยตามกฎหมาย มิใช่ใช้วิธีลงข้อความอันเป็นการหมิ่นประมาทและรูปภาพโจทก์ การกระทำของจำเลยถือไม่ได้ว่าเป็นการแสดงความคิดเห็นหรือข้อความใดโดยสุจริต อันจะเป็นเหตุยกเว้นความผิดตาม ป.อ. มาตรา 329 (1) (3)

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 91, 326, 328, ให้จำเลยลงข้อความขอโทษโจทก์ในโปรแกรมประยุกต์เฟสบุ๊กของจำเลยเป็นเวลา 1 เดือน และให้จำเลยชำระค่าเสียหาย 800,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์

ศาลชั้นต้นไต่สวนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่า ข้อหาตามฟ้องข้อ 2.1 มีมูล ให้ประทับฟ้อง ส่วนข้อหาตามฟ้องข้อ 2.2 ไม่มีมูล ให้ยกฟ้อง ศาลอุทธรณ์ภาค 3 มีคำสั่งให้ประทับฟ้อง ข้อ 2.2 ไว้พิจารณา

จำเลยให้การปฏิเสธในคดีอาญาและคดีส่วนแพ่ง

ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้องและยกคำขอส่วนแพ่ง ให้โจทก์ใช้ค่าฤชาธรรมเนียมในคดีส่วนแพ่งแทนจำเลย โดยกำหนดค่าทนายความ 10,000 บาท

โจทก์อุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิจารณาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 328 จำคุก 3 เดือน และปรับ 1,000 บาท ยกโทษจำคุก คงให้ปรับแต่อย่างเดียวตามมาตรา 55 หากจำเลยไม่ชำระค่าปรับ ให้จัดการตามมาตรา 29, 30 คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

โจทก์และจำเลยฎีกา

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า จำเลยเป็นผู้ใช้บัญชีเฟซบุ๊ก เมื่อวันที่ 25 สิงหาคม 2563 จำเลยลงข้อความและแสดงภาพถ่ายของโจทก์ในโปรแกรมประยุกต์เฟซบุ๊ก คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาโจทก์และจำเลยประการแรกว่า จำเลยกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ สำหรับคำฟ้องข้อ 2.1 ที่จำเลยฎีกาว่า ข้อความที่จำเลยลงในโปรแกรมประยุกต์เฟซบุ๊ก เป็นการติชมด้วยความเป็นธรรมอันเป็นวิสัยของประชาชนย่อมกระทำได้ และข้อความที่โพสต์เป็นเรื่องจริงและเป็นประโยชน์แก่ประชาชนหรือบุคคลทั่วไปมากกว่าเป็นเรื่องส่วนตัว การกระทำของจำเลยจึงไม่มีความผิดนั้น เห็นว่า ข้อความและภาพซึ่งมีชื่อของโจทก์ระบุประกอบข้อความ ทำให้ผู้ที่รู้จักโจทก์เข้าใจว่า โจทก์เป็นคนโกง เป็นหนี้แล้วไม่ชำระคืน เป็นคนหลอกลวง จึงเป็นการใส่ความโจทก์ต่อบุคคลที่สาม โดยประการที่น่าจะทำให้โจทก์เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น หรือถูกเกลียดชัง หากจำเลยเห็นว่า โจทก์มีเจตนาที่จะไม่ชำระหนี้แก่จำเลย จำเลยควรต้องใช้สิทธิดำเนินคดีแก่โจทก์เพื่อขอให้บังคับโจทก์ชำระหนี้แก่จำเลยตามกฎหมาย มิใช่ใช้วิธีลงข้อความอันเป็นการหมิ่นประมาทและรูปภาพของโจทก์ในโปรแกรมประยุกต์เฟซบุ๊กซึ่งบุคคลทั่วไปสามารถเข้าถึงได้ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 3 วินิจฉัยว่า การกระทำของจำเลยถือไม่ได้ว่าเป็นการแสดงความคิดเห็นหรือข้อความใดโดยสุจริต อันจะเป็นเหตุยกเว้นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 329 (1) (3) นั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น สำหรับคำฟ้องข้อ 2.2 ที่โจทก์ฎีกาว่า วันที่ 27 สิงหาคม 2563 จำเลยกับพวกร่วมกันตั้งกลุ่มในโปรแกรมประยุกต์เฟซบุ๊ก ใช้ชื่อว่า คนโกงปากช่อง โดยใช้ภาพถ่ายของโจทก์เป็นภาพประจำกลุ่มเพื่อประจานโจทก์นั้น ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง และศาลอุทธรณ์ภาค 3 ยังคงเห็นว่า พยานหลักฐานของโจทก์ยังรับฟังไม่ได้ว่าจำเลยกระทำความผิดตามคำฟ้องข้อ 2.2 ซึ่งมีผลเท่ากับเป็นการยกฟ้องโจทก์ จึงต้องห้ามมิให้คู่ความฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 220 ไม่ว่าจะเป็นปัญหาข้อเท็จจริงหรือปัญหาข้อกฎหมาย โจทก์ฎีกาโดยไม่ปรากฏว่ามีผู้อนุญาตให้ฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 221 การที่ศาลชั้นต้นสั่งรับฎีกาของโจทก์ในส่วนฟ้องข้อ 2.2 ไว้จึงเป็นการไม่ชอบ ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ประการต่อไปว่า มีเหตุสมควรลงโทษจำเลยหนักกว่าโทษตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 3 หรือไม่ เห็นว่า การลงข้อความอันเป็นการหมิ่นประมาทและแสดงภาพถ่ายของโจทก์ในโปรแกรมประยุกต์เฟซบุ๊กซึ่งมิใช่กลุ่มปิด บุคคลทั่วไปจากทุกมุมโลก

สามารถเข้าถึงได้ เป็นการสร้างความเสียหายแก่โจทก์เป็นวงกว้างอย่างรวดเร็ว เมื่อพิจารณาระวางโทษของความผิดที่จำเลยได้กระทำตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 328 ประกอบกับพฤติการณ์แห่งคดี ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 3 ลงโทษจำคุก 3 เดือน และปรับ 1,000 บาท นั้น นับว่าเหมาะสมแก่สภาพความผิดของจำเลยแล้ว แต่ที่พิพากษาให้ยกโทษจำคุก คงให้ปรับสถานเดียวตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 55 นั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ข้อนี้ฟังขึ้นบางส่วน

พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำคุก 3 เดือน และปรับ 1,000 บาท ไม่ปรากฏว่าจำเลยเคยต้องโทษจำคุกมาก่อน เห็นควรให้โอกาสจำเลยกลับตัวเป็นพลเมืองดี โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 2 ปี ให้คุมประพฤติจำเลยมีกำหนด 1 ปี โดยให้ไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติทุก 3 เดือนต่อ 1 ครั้ง และให้ทำงานบริการสังคม เป็นเวลา 24 ชั่วโมง ภายใน 1 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 3

(มาลี เตชะจันทะ-ระบิล จันทรภิมย์-สมจิตต์ สุขกมลวัฒนา)

ศาลจังหวัดนครราชสีมา - นายรวิน ถกลวิโรจน์
ศาลอุทธรณ์ภาค 3 - นางสุนันทา ผดุงเกียรติวงศ์

แหล่งที่มา กองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา

แผนก

หมายเลขคดีแดงศาลชั้น
ต้น

หมายเหตุ